

Joan Baez, I am a Noise

Zonder Joan Baez zou de carrière van Bob Dylan er helemaal anders hebben uitgezien. De folkzangeres, icoon van de tegencultuur in de sixties en ooit razend populair, krijgt met deze documentaire het eerbetoon dat ze verdient.

Achtien is Joan Baez als ze op het legendarische Newport Folk Festival iedereen omverblaast en op het schild gehesen wordt als de stem van een generatie. De film volgt de nu 82-jarige zangeres op haar afscheidstournee door Amerika en Europa. Baez maakt openhartig de balans op van haar leven, van haar betrokkenheid bij de burgerrechtenbeweging tot haar vriendschap met Martin Luther King en haar hartverscheurende romance met Bob Dylan.

Een schat aan ongezien archiefmateriaal, uitgebreide gesprekken, en beelden van bijzondere momenten achter de schermen van de tournee vormen een prachtig geheel in deze boeiende documentaire. Baez deelt niet alleen haar successen, maar vertelt ook openlijk over de onbekende schaduwkanten van haar leven en de innerlijke demonen die haar al sinds haar jeugd hebben gekweld. Een eerbetoon aan een icoon, die nooit de volledige waarheid van haar leven heeft verteld, tot nu.

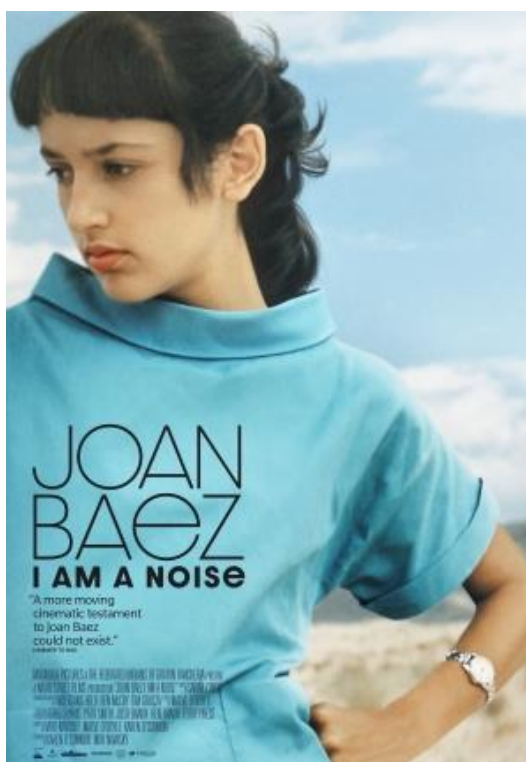
Regie: Miri Navasky, Maeve O'Boyle, Karen O'Connor

Met: Joan Baez, Mimi Farina, Bob Dylan, David Harris e.a.

VS, 2023

ENG gesproken, NL/FR ondertiteld

duur: 1u53

BINNENKORT

Perfect days
di 19.03.24 – 20u30

Io Capitano
di 26.03.24 – 20u30

May December
di 2.04.24 – 20u30

Vogelvlucht (5+)
di 9.04.24 – 15u

Holy Rosita
di 9.04.24 – 20u30

Human Forever
ma 15.04.24 – 20u30

The Zone of Interest
di 16.04.24 – 20u30

Wonka (OV)
zo 21.04.24 – 17u

Thank God for the Gift
ma 22.04.24 – 20u30

Monster
di 23.04.24 – 20u30

Das Lehrerzimmer
di 30.04.24 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film
tickets@ccstrombeek.be

ONTHULLENDE DOCU OVER SIXTIESICOON JOAN BAEZ: 'HAAR JEUGDTRAUMA WAS EEN TWIST'

Tom Peeters, BRUZZ, 2.02.2024

Wat een documentaire over haar afscheidstournee had moeten worden, is uitgegroeid tot een indringend werkstuk over hoe de Amerikaanse folkzangeres en burgerrechtenactiviste Joan Baez (83) haar hele leven worstelde met een trauma uit haar jeugd. In *I am a noise* zie je hoe opgroeien in een pacifistisch quakernest en uitgescholden worden voor “domme Mexicaan” haar levenswandel beïnvloedden. Je hoort haar vrijuit spreken over hoeveel pijn het deed toen Bob Dylan haar dumpte en vaststellen dat ze niet meer de hoge noten haalt die haar in de sixties naar het sterrendom katapulteerden. Maar vooral leer je dat haar engagement en geloof in geweldloos verzet simultaan liepen met een strijd tegen innerlijke demonen.

“Zowel voor ons als voor haar kwam die twist als een verrassing,” zegt regisseur Maeve O'Boyle vanuit New York. Zij maakte de docu samen met Karen O'Connor en Miri Navasky. “De sleutel voor de plotwending lag bij het familiearchief, waartoe Joan ons volledige toegang verschaftte. Haar moeder had alles bewaard: dagboeken, tekeningen, brieven, zelfs audio-opnames van therapie sessies en psychiatrische verslagen waarvan Joan het bestaan niet eens afwist. Zo konden we op reis gaan in Joans leven én hoofd in plaats van de tigste saaie biopic af te leveren waarin talking heads terugblikken op wat iedereen al weet.”

“Het was een krachttoer om te verwerken, maar in feite lag alles gewoon klaar,” zegt O'Connor, die al dertig jaar bevriend is met Baez. Ook het drama dat tweedracht in de familie had gezaaid: het misbruik waarvan Baez zelf beweert dat ze het niet kan bewijzen, dat haar ouders vergeten zijn, maar waar zij en vooral haar zus Mimi de gevolgen van droegen.

“Na docu's over geesteszieke delinquenten, transgender kinderen en begrafenisondernemers moest dit onze 'lichtere film' worden,” grijnst O'Boyle. De documentairemakers bespraken vooraf met Baez hoe de onthulling haar nalatenschap zou kunnen veranderen. “Maar ze wilde dit koste wat het kost delen,” vertelt O'Connor, “al was het maar om mentale problemen uit de taboesfeer te helpen.” De subtiel geanimeerde dagboektekeningen van Baez symboliseren het voortdurende balanceren tussen licht en duisternis van een artieste die haar principes nooit heeft verloochend, een zeldzaamheid.

DOCUMENTAIRE KIJKT DIEP IN HET DONKERE HART VAN STERRENKIND JOAN BAEZ: “ALLEEN DE REVOLUTIE TELT”

Peter Vantuyghem, De Standaard, 7.02.2024

Gabriel García Márquez vertelde in 2010 aan zijn biograaf dat iedere mens drie levens heeft: het publieke, het private en het geheime. De quote zet perfect de toon voor *I am a noise*, een nieuwe, bijna twee uur durende, diepgravende documentaire over Joan Baez.

Voor miljoenen mensen staat Baez synoniem met haar publieke leven. Ze was een icoon in de jaren zestig, toen ze als ‘barefoot Madonna’ met haar gitaar mensen moed gaf in een zoektocht naar een betere wereld. Tot 2020 zong ze tegen oorlog en de doodstraf, voor burgerrechten en gelijke genderkeuze, voor het klimaat en tegen alle vormen van politieke onderdrukking. Ze betoogde met Martin Luther King, maakte Bob Dylan bekend, kende politici van Vaclav Havel tot Barack Obama. Ze maakte 25 albums en is te zien in minstens 70 documentaires. Zo intens was ze bezig dat je nauwelijks kon inschatten of ze wel tijd voor zichzelf had.

Die band tussen de publieke en private Joan Baez wilden Karen O'Connor, Miri Navasky en Maeve O'Boyle – met wat hulp van Patti Smith – blootleggen in een documentaire. Ze volgen haar op ‘Fare thee well’, een afscheidstournee die Baez in 2018 en 2019 in meer dan 130 zalen in de wereld bracht – ook in België. “Het leek ons interessant om een vrouw die 60 jaar lang beroemd was geweest, te volgen op het einde van haar verhaal”, zei O'Connor.

Joan Baez woont in Woodside, een plaatsje in de heuvels boven Palo Alto, bezuiden San Francisco. Haar huis komt in beeld in het begin van de documentaire, tussen hoge bomen. We zien Baez' gekoesterde rozentuin en een klein zwembad waarin ze naar gewichtloosheid zoekt. Ze is bijna 80 en vertelt dat de jaren haar een andere stem gegeven hebben – die zit lager en voelt “eerlijker” aan. Daarna reizen we met haar naar Parijs, waar ze zich voorbereidt om voor het laatst in l'Olympia te zingen.

Ze was een van die jongeren die alles anders wilde. Op het folkfestival van Newport in 1959 werd ze in één avond de ster van een generatie. Tot dan had ze zich “niet goed genoeg voor deze wereld” gevoeld. Publiekelijk werd ze beschouwd als een heldin van de opkomende tegencultuur, maar haar privéleven was conflictueus: Baez voelde zich minderwaardig omdat ze half-Mexicaans was. Ze had last van zwaarmoedige buien en als kind bezorgde ze haar gezin overlast omdat ze steeds zong en danste. “I am a noise, not a saint”, schreef ze als achtjarige in haar dagboek.

Die donkere familiale context was niet bekend en dus niet voorzien in de film, en halverwege het opnameproces gebeurde er iets aparts. Joan Baez opende de deur van een archief. (...)

Lees het volledige interview op de website

<https://www.ccstrombeek.be/film/joan-baez-i-am-a-noise>

